

РЕШЕНИЕ

№ 6823

гр. София, 12.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 23.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на
прокурора Балев, като разглежда дело номер **4227** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от Р. Я. срещу
РЕШЕНИЕ от 15.03.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО
ОТДЕЛЕНИЕ, 18-ти състав по нахд № 5544/2011 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на
първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния
закон. Поддържа се, че не е извършено твърдяното нарушение по чл.69 ал.2 КЗ
във вр. чл.68 ал.2 т.2 КЗ. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да бъде
отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора за бъде
отменено наказателно постановление № Р-10-102 от 21.02.2011г., издадено от
Заместник- председателя на Комисията за финансов надзор.

Ответникът по касационната жалба Заместник- председателя на Комисията
за финансов надзор, чрез процесуален представител юрк.Х. оспорва жалбата, като
доводи за нейната неоснователност са развити в писмени бележки.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за
неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото
доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218
АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 15.03.2012г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав по нахд № 5544/2011 г. е потвърдено наказателно постановление № Р-10-102 от 21.02.2011г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на основание чл.319, ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ) на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. за нарушение на чл.69, ал.2 във връзка с чл.68, ал.2, т.2 КЗ.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с наказателното постановление и приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, като и че, касаторът е осъществил нарушение по чл.69, ал.2, вр. чл.68, ал.2, т.2 КЗ.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 18-ти състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва правилното приложение от районния съдия на материално правните норми на чл.69 и чл.68 КЗ.

Разпоредбата на чл.69, ал.2 КЗ задължава застрахователите да поддържат достатъчни по размер техническите резерви по чл. 68 в съответствие с общия обем на дейността им и задълженията по сключените застрахователни и/или презастрахователни договори. Съгласно чл.62, ал.2, т.2 КЗ застрахователят е задължен да образува технически резерви, вкл. резерв за предстоящи плащания. Съгласно чл.7, ал.1 и ал.2 от Наредба № 27 от 29 март 2006 г. за реда и методиката за образуване на техническите резерви от застрахователите и от презастрахователите, и на здравноосигурителните резерви (издадена от КФН) резервът за предстоящи плащания се образува за покриване на обезщетения, суми и други плащания по силата на застрахователни, презастрахователни или здравноосигурителни договори, както и на свързаните с тях разходи, по претенции, възникнали преди края на отчетния период, независимо дали са предявени или не, и които не са платени към същата дата. Резервът трябва да отчита всички известни фактори и обстоятелства, които влияят на крайната стойност на плащанията.

Конкретно резервът за предстоящи плащания включва:

1. предявени, но неизплатени претенции;
2. възникнали, но непредявени претенции;
3. разходите за уреждане на претенциите.

Видно от АУАН и НП при изчисляване на резерва, както от контролните органи, така и от застрахователя, е използван метода по чл.8, ал.1 от Наредба № 27/2006 г. - метод "Претенция по претенция", съгласно който в резерва се включва очакваният размер на плащанията за всяка предявена, но неплатена претенция. При наличие на нормативно определен начин за изчисляване на резерва за предстоящи плащания с конкретно посочване, което се включва при изчисленията, възраженията на касатора, че към датата-31.12.2009г. не е извършил

нарушението, за което е санкциониран са изцяло неоснователни. Данните по АУАН и НП са използвани за проверка достатъчността на резерва от страна на контролните органи съобразно законоустановения метод за това. Същите установяват нарушението, а касаторът е следвало да обоснове поддържането на достатъчен по размер технически резерв по застраховката на плавателни съдове за 2009 г., изчислен по посочения по-горе метод. Използваните от контролните органи данни са показали, че касаторът системно е подценявал резерва за предявени, но неизплатени претенции по застраховката за плавателни съдове, като недостигът към края на 2009 г. е в размер на 354 642 лв. При тези данни по делото и в административно наказателната преписка правилно районният съдия е приел, че касаторът е осъществил състава на вмененото му нарушение по чл.69, ал.2 вр. чл.68, ал.2, т.2 КЗ, за което му е наложена минимална по размер санкция съобразно чл.319, ал.1, т.2 КЗ. Като е достигнал до идентични правни изводи районният съдия е постановил обжалваното решение съобразно приложимите материално правни норми и не е допуснал касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК, както и касационно основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК.

Касационната инстанция намира за обосновани и изводите на СРС, НО, 18 състав за неприложение на чл.28 ЗАНН. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай е фактическа и се определя от спецификите на всеки конкретен случай, конкретно съобразно засегнатите от деянието обществени отношения предвид обществената им ценност; липсата или незначителността на причинените в резултат на деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност. От съвкупната преценка на тези индивидуализиращи деянието обстоятелства, трябва да се направи категоричен и несъмнен извод, че конкретното деяние не е с по-ниска степен на обществена опасност от другите, „типични” случая на такива нарушения, което да го характеризира като „маловажно” нарушение. Съдът намира, че с оглед характера на засегнатите обществени отношения и формираното от касатора трайно поведение по системно подценяване на резерва за предявени, но неизплатени претенции по застраховка за плавателни съдове е неприложим институтът по чл.28 ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 15.03.2012г. на СРС, НО, 18-ти състав по нахд № 5544/2011г. е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 15.03.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 18-ти състав по нахд № 5544/2011 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и

протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.